

NASJONALPARKEN

Slik skal de redde kysttorsken

NYHETER SIDE 2 OG 3

SYKEHUSET

Snart starter rivingen

NYHETER SIDE 8 OG 9

- **Ansatt skal ha behandlet et barn hardhendt og fått skriftlig advarsel**
- **Saken førte til at styreleder trakk seg**

- **INGEN GRUNN TIL BEKYMRING:** Nåværende styreleder Brede Sukke sier foresatte og elever ikke har noen grunn til å bekymre seg over saken. FOTO: ARIANIT SELMANI

STRID: Tidligere styreleder Even Zimmer opplever at grupperinger ved Tønsberg Montessori skal ha forsøkt å legge lokk på saken der en ansatt skal ha behandlet et barn hardhendt. - Det som skuffer meg er at det ikke innrømmes at det har vært en sak, sier han. **SIDE 6 OG 7**

Har man i det hele tatt spurt: «Hva trenger Teie?» og «Hva tåler Teie?»

ERLING OKKENHAUG

Allgrønn (Frittstående forum for stedsutvikling og arkitektur)

KOMMENTAR SIDE 10 OG 11

◆ **SIDE 5**
Striden i Øvre Langgate fortsetter - Hjeltnes anker

◆ **SIDE 14 OG 15**
Irene Fanton og Jenny Walstad slapp jubelen løs etter Flint-seier

MENINGER

Tønsbergs Blad

Send inn dine kommentarer og leserbrev til

meninger@tb.no

Aktuell kommentar: 4.400 tegn inkl. mellomrom.

Innlegg: 2.200 tegn. **Replik:** 1.100 tegn.

Legg ved portrettfoto. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innleggene.

Grunnlagt 1870 av Hans Jørgen Magnus Hansen.

Utgis av Tønsbergs Blad AS. Tønsbergs Blad skal være en fri og uavhengig dagsavis, bygget på det verdikonservative idégrunnlag.

Svik mot de svake

Nær 50.000 barn får spesialundervisning i grunnskolen, det vil si rundt åtte prosent av elevmassen her i landet. Men får de den ekstra-hjelpen de har behov for – og rett til? Barneombudet har fått undersøkt saken, og resultatet er urovekkende. I en rapport ombudet presenterte i går, avdekkes det alvorlige mangler i pedagogisk-psykologisk tjeneste – PP-tjenesten – som har en nøkkeloppgave i denne sammenheng. Det svikter ofte i de sakkyndiges vurdering av den enkelte elev, fastslår barneombud Anne Lindboe. Alvoret kommer til uttrykk allerede i rapportens tittel: «Uten mål og mening».

I alt 100 saker er gjennomgått i rapporten, sakene fordeler seg på fem fylker godt spredt ut over Norges kartet. PP-tjenesten er en lovpålagt instans i hver fylkeskommune og alle kommuner. Og en sakkyndig vurdering er obligatorisk blant annet i tilfeller som gjelder utviklingshemning, dysleksi, ADHD og særskilte lærevansker. Det kan vel fastslås at slike problemer har fått generelt mer oppmerksomhet med årene. Men dette gjenspeiles ikke i kompetansekravene til PP-tjenesten. Satt på spissen virker det som om det lokale selvstyret trumfer kravet til en felles kvalitetsnorm på denne viktige tjenesten.

«Det svikter ofte i de sakkyndiges vurdering av den enkelte elev.»

Oftest begrenses den sakkyndige vurderingen til klipp og lim av standardformuleringer. Rådgivningen overfor skolen er i mange tilfeller så generell at nytteverdien forsvinner. Like ille, eller kanskje aller verst, er det at elevene det gjelder verken får komme til orde eller blir fulgt opp på forsvarlig vis. Kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen (H) deltok i en panelsamtale ved presentasjonen, delte ombudets bekymring og har satt ned en ekspertgruppe til å foreslå tiltak for å styrke kvaliteten på tilbudet til de aktuelle elevgruppene.

Den tiltakslisten Barneombudet samtidig fremla, gir gode innspill. Det er på tide at noe skjer. For å si det slik: Mange elever og foreldre trengte ingen rapport for å bli oppmerksom på problemene. Og varsler er kommet fra skoleforskere også tidligere. Når tjenesten ikke holder mål, risikerer utsatte elever et læringstap som kanskje aldri kan tas igjen. I en kommentar til avisen Klassekampen snakker Lindboe om et svik overfor elevene. Beskrivelsen virker dekkende.

TEIE: Har noen i det hele tatt spurt om hva som trengs her og hva stedet kan tåle?

FOTO: RALF HAGA

Hvem tar vare på

Kommentar

ERLING OKKENHAUG
Allgrønn (frittstående forum for stedsutvikling og arkitektur)

KULTURVERN

DE FLESTE norske byer og tettsteder er truet av byggeprosjekter som ikke bare er store og ruvende og sprenger den etablerte målestokk, men som også er fremmede i sine uttrykk.

Det hender ofte i et lokalsamfunn at det lanseres prosjekter i regi av en allianse mellom utbyggere og folkevalgte, hvor det lenge før noen berørte aner

noe om det, er lagt tunge føringer. På ett eller annet senere tidspunkt vil den lokale befolkning, hvis de er uenige, bli tvunget til å komme springende etter og improvisere motstand så godt de kan. Som regel er det allerede for sent. Det som er ille, fra et demokratisk ståsted, er at det egentlig ikke er noe galt i dette; den som ønsker å bygge og etablere virksomheter må selvsagt få lov til å planlegge dette så lenge og grundig de vil uten noe offentlig innsyn.

MEN NÅR prosjektene lanseres, har planleggere og utbyggere et umåtelig stort forsprang; de har også investert store penger i en forventning om å få realisert sine drømmer. Ofte ligger det i tillegg avtaler i form av eierskifter som i tillegg kan legge tunge føringer i en sak. Eventuelle kritiske krefter befinner seg straks i en situasjon hvor de må improvisere og hele tiden komme halsende etter – hele veien fram til vedtak.

Dette gjør at eventuelle mot-

krefter må operasjonalisere sine synspunkter; deres uenighet må via protester, motforslag og innsigelser eie en viss styrke. Men skal demokratiet ha mulighet til eventuelt å korrigere eller avvise et prosjekt, må motkreftene institusjonaliseres; de må hjemles i lovverket på en slik måte at de kan påvirke, forandre, trenere, forpurre eller avvise prosjekter.

DET ER noe i vår tids andpustenhet som gjør at vi nærmest ser ned på dem som sinker utviklingen; det skjelles ut som byråkrati. De verste eksempler på vegrende byråkrati er de rene redselshistorier, men i det alminnelige bilde er at en slik motstand, ev. treghet, ofte kan vise seg å være til sakens beste.

Har man i det hele tatt spurt: «Hva trenger Teie?» og «Hva tåler Teie?»

MAN MÅ derfor sørge for å involvere lokalsamfunnet på et tidlig tidspunkt i prosessen med å skape steder som kan utvikle en fortsatt tilhørighet og

Sigmund Kydland
Ansvarlig redaktør
480 64 676
sigmund.kydland@tb.no

Morten Wang
Redaktør
916 63 748
morten.wang@tb.no

Øystein Hjørnevik
Adm. direktør
916 91 051
oystein.hjornevik@tb.no

Vi arbeider etter Vær Varsom-plakatens regler for god presseskikk.

Den som mener seg rammet av urettmessig publisering, oppfordres til å ta kontakt med redaksjonen. Pressens Faglige Utvalg (PFU) er et klageorgan oppnevnt av Norsk Presseforbund som behandler klager mot mediene i presseetiske spørsmål.

Adresse: Rådhusgt 17, 0158 Oslo.
Tlf: 22 40 50 40. Epost: presse@pfu.no

Vær velsignet med Brexit, Trump og Jesus.

FACEBOOK-MELDING FRA VISJON NORGE-REDAKTØR JAN HANVOLD.

å Teies sjel?

en kultivert atmosfære. En slik prosess skal fange opp folks behov, ønsker og forhåpninger. Det lokale engasjement vil styrke engasjert, allsidig tilnærming til planleggingen, fremme tilhørighet til stedet og lokal stolthet. Lokal deltakelse kan hindre en uønsket, hastverkspreget og fragmentert planlegging med pinlige og ubehagelige omgivelser som resultat.

DERFOR MÅ samfunnet i et samarbeid mellom beboere, folkevalgte og myndigheter la utarbeide planverk som fanger opp de stedlige kvalitetene, slik at de ikke ved et tilfeldig byggeprosjekt kan bli antastet eller rett og slett blir til skade for stedet i en menneskealder.

De fleste historiske byer og steder har klare, lesbare felles trekk, men ingen er helt like. Det skulle derfor være mulig å utarbeide planverk for hvert enkelt sted etter en noenlunde samme systematikk. Men etter hvert som man beveger seg ned i stedets helt nære egenart, så trengs det presis, lokal kun-

skap som bare de som bor der har.

Vi ser det igjen og igjen, at alliansen mellom stadig omskiftelige kommunestyre, utbyggingsinteresser og ulike aktører, er der hele tiden og presser imot gjeldende planforsetninger og reguleringsbestemmelser.

SELV IKKE regulering til spesialområde bevaring avskrekker. Mange steder omregulerer man så lynraskt at velgerne ofte ikke vet når de skal engasjere seg: Klar - ferdig ... FOR SENT! Og får man avslag i én kommunevalsperiode, er prosjektmarkerne ofte tilbake med identiske eller lignende prosjekter i neste. Det er aldri fred å få. Og det er mange som prøver seg.

NOEN MENER at vår tids arkitektur skal vise bygninger som enestående objekter uten hensyn til omgivelser og lokale sammenhenger. I våre historiske byer blir det svært krevende å tilføre kvalitet med slike holdninger.

Fordeler viktigere enn ulemper

Innlegg

RENATE SØLVERSEN
fylkestingsrepresentant (H)

BANE NOR har lagt fram forslag til traseer å jobbe videre med i planleggingen av jernbane gjennom Vestfold.

Mellom Tønsberg og Stokke er det lagt fram to alternativer, og begge vekker sterke reaksjoner. Jeg skjønner det, men det gjør meg likevel bekymret.

PLANENE SKAPER utfordringer i «her og nå»-situasjonen, men jernbanen bygges i et generasjonsperspektiv og skal legge til rette for utvikling langt inn i fremtiden.

Jeg skjønner godt at man reagerer på ideen om en bru tvers over byfjorden, eller en løsning som vil føre til inngrep på Nøtterøy og kunne blokkere Kanalen for skipstrafikk.

Dette handler likevel om mer enn disse inngrepene, det handler om Vestfold som felles bo- og arbeidsmarked og om jernbanen som gir Vestfoldinger tilgang på et enda større arbeidsmarked.

DET ER ikke på grunn av den vakre utsikten over byfjorden at folk velger å bo i Tønsberg og Vestfold, det er fordi det finnes attraktive steder å jobbe, enten i byen eller i pendleravstand til byen, og det er fordi det finnes attraktive steder å bo. Næringslivet etablerer seg her fordi jernbanen gjør det enklere for dem.

Vi sliter allerede med at unge voksne, og særlig dem med høy utdanning, forsvinner til Oslo eller de andre større byene og blir der.

Det gjør de fordi avstandene der er små, og kunnskapsarbeidsplassene er mange.

VIVIL ha dem tilbake. Fremtidens Vestfold trenger at

flere av disse flytter tilbake og bidrar til verdiskapingen her. Det krever at de har et godt sted å bo, og så krever det at vi har attraktive arbeidsplasser, eller overkommelige pendleravstanden til dem.

DET KREVER også at bedriftene som er interessante for dem har gode vilkår når de etablerer seg her. Intercity med dobbeltspor vil være et langt steg i riktig retning for å gjøre Vestfold til et mer attraktivt fylke.

Å stoppe utviklingen av jernbanen i Tønsberg-området vil også legge en demper på utviklingen lenger sør.

JEG VIL helt til slutt understreke at jeg selvfølgelig ikke mener at noen av forslagene er uproblematiske, tvert imot har de ganske mange problematiske elementer ved seg, og de må begrenses så langt det er mulig.

Det kan kanskje være fornuftig å se nærmere også på Jarlsberg-alternativet slik at man får faktaene om det på bordet. Poenget mitt er at jernbanen er mer verdt enn ulempene, uansett hvilken av de tre traseene som blir valgt.

DET ER ikke sånn at jernbanen trenger Vestfold, det er vi som trenger den, og da må vi også tilrettelegge for å utvikle den i tråd med fremtidens behov.

Ikke fordi selve jernbanen er så innmari pen å se på, eller praktisk å legge i et område med bebyggelse, men fordi den skaper ringvirkninger som vil være helt avgjørende for Vestfolds utvikling i mange, mange tiår fremover.

UTBYGGING: Det er ikke slik at jernbanen trenger Vestfold, men det er Vestfold som trenger jernbanen.

FØLG DEBATTEN

tb.no

Storstilt riving av sykehusbygninger

SYKEHUSET i Vestfold må ut av sentrum. Aller helst burde det vært flyttet til Jarlsberg Ås området. Tenk på alle besparelsene dette kan gi. Ikke minst av hensyn til fremkommelighet. Politikerne må snu nå.

Tom Sollie

HVORFOR i alle dager bygge et svært sykehus midt i inne i byen? Dette er det rene vanvidd.

Paul-A Mathiesen

BYGG nytt langs E18 sør for Gulli og riv hele bygget senere. Masse trafikk vil forsvinne ut av Tønsberg

Knut Jakobsen

Utvalg vil ha gratis barnehage og behøvsprøvd barnetrygd

HER er det mye som henger sammen, så vi må se på helheten for å se om dette er den rette løsningen. Undersøkelser viser i alle fall at flere velger å bruke barnehage og SFO om det er gratis. Det er med andre ord for mange et spørsmål om økonomi.

Joachim Bræk Poppe-Holmdahl

HØRES helt fantastisk ut

Marianne Wennerød

NEL Behovsprøvd barnetrygd vil kun fremheve inntektsforskjeller.

Gislaug Olene Fallet

